

"חסדי יהודה"

ע"ש מו"ר חכם יהודה מועלים זצוק"ל

חידושים ופנינים מספרו הקדוש "דרש יהודה" על התורה

"עשר תעשר"

(ו' ד כ"ב)

כתוב בגמ' (כתובות דף ס"ו:) 'מלח ממון חסר' - כשנותן צדקה הממון הולך ומתרבה, ואמרו "עשר תעשר" - 'עשר בשביל שתתעשר' (שבת דף ק"ט, במדבר רבה פרשה י"ב י"א), ואם אדם מעשר ונותן לצדקה הקב"ה יעשה שיהיה עשיר, אבל אם רוצה להתעשר ולא נותן לצדקה, הקב"ה ג"כ יעשר ויפחות מהממון שלו, ואדם צריך לדעת שאת הממון ה' נתן לו בשביל שיעשה מצוות.

ב. מעשה בשני בני אדם ששמעו מהרב סגולה איך להתעשר, אחד שמע מהרב סגולה את הפסוק "עשר תעשר" ואמרו חז"ל (תענית דף ט:) 'עשר בשביל שתתעשר' - שע"י שנותנים מעשרות לעניים זה סגולה להתעשר, והשני שמע מהרב סגולה את מה שחז"ל (ב"מ דף נ"ט.) אמרו 'אוקירו לנשיכיו כי היכי דתתעתרו' - שיכבד את האשה ועי"ז יזכה לעושר, וכך עשו שניהם ואחרי כמה זמן הם התעשרו, לימים נפגשו ביחד ושאלו אחד את השני איך התעשרת? וסיפרו זה לזה את הסגולה שהרב אמר להם, אותו אדם שנתן מעשרות הצטער למה הרבה אמר לי את הסגולה של המעשרות ועי"ז הפסדתי הרבה כסף, למה לא אמר לי את הסגולה השניה לכבד את האשה ולקנות לה צרכי הבית ותכשיטים - וכל ההוצאות היו נשארים לי בבית ולא הייתי מפסיד? הלך ושאל את הרב, אמר לו הרב: אל תצטער הבדל גדול יש בינך לחברך כמו שהפסוק (תהילים מ"ט י"ז-י"ח) אומר "אל תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו, כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו" - השני כשימות כל הממון ישאר בביתו ולא יקח איתו כלום, אבל הסגולה שלך יותר טובה - שאתה זוכה לעושר בעוה"ז והצדקה שעשית תלווה אותך לעוה"ב, וכמ"ש (ישעיה נ"ח ח') "והלך לפניך צדקך" - שכל המצוות והצדקות שאדם עשה בעוה"ז הם הולכות לפניו ומלוות אותו לעולם הבא, א"כ הסגולה הזאת עדיפה, וזהו גם מה שאמרה המשנה (אבות פ"ו מ"ז) 'גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושיה בעוה"ז ובעוה"ב' - שע"י התורה והמצוות האדם זוכה לא רק לשכר טוב בעולם הבא, אלא גם

בעולם הזה הוא זוכה לחיים.

כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אני מצוך לאמור פתוח תפתח את ידך לאחיך לעניך לאביון בארץ (ט"ו ו"א)

א. אומרים עה"פ "אם כסף תלוה את עמי את העני עמך" - הכסף של האדם לא מלווה אותו אחרי מותו וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ו מ"ט) 'שבשעת פטירתן של האדם אין מלוין אותו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד', א"כ שלא יטעה האדם לחשוב שהכסף שאוסף לעצמו כל ימי חייו זה נקרא שלו, אלא "אם כסף תלוה" - אם אדם רוצה שהכסף שלו ילווה אותו לאחר אריכות ימים ושנים זה ע"י "את העני עמך" - שיתן צדקה לעני או ילווה את הכסף לגמילות חסדים, ואז הכסף הזה ילווה אותו וכמ"ש (ישעיה נ"ח ח') "והלך לפניך צדקך", ובעולם הבא יקבל את שכרו השלם על הצדקה הזאת, נמצא שכל הכסף שנתן לצדקה זהו בעצם הכסף שנשאר לעצמו, וכמו שמסופר בגמ' (ב"ב דף י"א.) על מונבז המלך שבזבז אוצרותיו ואוצרות אבותיו בשני בצורת ואמר אבותי גנוזו לאחרים ואני גנזתי לעצמי, כמו שנאמר (דברים כ"ד י"ג) "ולך תהיה צדקה".

ב. מספרים על עשיר אחד שפעם חלם בלילה שהלך עם חבריו לפרדס וכולם ישבו שם ליד שולחן מלא כל טוב ולפניו לא היה כלום, שאל להם מדוע לא הכינו לפנינו כמו לאחרים? אמרו לו כל אלה טרחו והביאו משלהם לכאן - ואתה לא הבאת עבור עצמך כלום, הלך אותו עשיר לביתו והביא משם כל טוב וכשהיה בדרך נפלה לו חתיכת בשר ונתנה לעני, אח"כ כשחזר ונכנס לפרדס הביאו לפניו את אותה חתיכה שנפלה ונתנה לעני, אמר להם מדוע הביאו לפני רק את זה? אמרו לו זה מה שהכנת עבורך! ומיד הוא הבין שבאו ללמד אותו כאן שהרכוש הנצחי של האדם הוא אך ורק מה שנתן צדקה משלו לאחרים, אבל מה שאסף ושייך לעצמו בעוה"ז לא נשאר לו לעוה"ב.

פרשת ראה כ"ה אב תש"פ

עיר	כניסת שבת	צאת שבת	רבינו ת"ם
ירושלים	6:48	8:03	8:47
תל אביב	7:03	8:04	8:43
חיפה	6:55	8:04	8:44
באר שבע	7:04	8:02	8:44

**השבוע העלון מוקדש
לרפואה שלימה
יהונתן חיים בן
ויקי ויקטוריה
להנצחות והקדשות:
02-65-11-234
052-7190115**

להנצחות:

לע"נ: שרה בת חייאת.

לרפ"ש: הרב אפרים חי בן אסתר,
שרה בת כוכבה.

לזרע קודש בר קיימא: לאה תהילה
בת חנה ברכה והלל בן שרה.

לזיווג הגון: ברטה הודיה בת רבקה,
תהילה בת רבקה, בתאל בת רבקה,
אליה בן רבקה.

לכל הישועות: ירון בן ויקטוריה, רות
צהלה בת רחל, ליאת בת רות, זילפה
פזית בת רות, מרדכי בן רות, נאור בן
רות, ישי בן רות.

לידה קלה: בתאל בת מיטל.

אורחות חיים בפרשה הרב משולם כהן שליט"א

להתרחק משיבוש הדעות ולהתקרב אל רבותינו גדולי הדורות

"כִּי יָקוּם בְּקֶרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֹלֶם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֶת" (דברים יג, ב'). כאן מזהירה אותנו התורה, כי פעמים יקרה שיקום איש אחד ששורשו ומקורו הוא מעם ישראל עצמו, ובשם "נביא" יקרא ויתן אותות ומופתיים שסיבתם ומטרתם היא "לְאמֹר גָּלוּכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם וְנַעֲבֹדֶם" (שם פס' ג'). וְעַל זֹאת מִצְוָה אוֹתָנוּ הַתּוֹרָה (שם פס' ד') "לֹא תִשְׁמָע אֶל דְּבַר הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מִנְסָה ה' אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הַיִּשְׁכֶּם אֲהַבִּים אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם כָּל לְבַבְכֶם וְכָל נַפְשְׁכֶם". וְכֹה טוֹמַנֶת לָנוּ הַתּוֹרָה טַעַם מְדוּעַ אֵם "נָבִיא שֶׁקֶר" הוּא, נֹתֵן לוֹ הַקֶּבֶ"ה כח וממשלה לעשות אותות או מופתיים שכלאו. ע"ז מסבירה לנו התורה - "כִּי מִנְסָה ה' אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם" (כפי רש"י שם פס' ב). שבוזה מתגלה פרצופנו האמיתי, האם באמת אנו מהלכים אחר התורה ומצוות ודבקים בו יתברך, ואזי אין מאן דהו שיכול להטות לבבנו ולהחשיך נתיבותינו, לפי שאנו ליה וליה ענינו. או כי דבקותינו בה' יתברך ובתורתו אינה אלא מן השפה ולחוץ, ואחר ה"אותות ומופתיים" ושאר הבלים נרוץ, ועל כגון דא אמר (משלי יב, ח) "וְנִצָּה לֵב יִהְיֶה לְבָנוּ", [המניע לבנו מן התורה והמצוות יהיה לבנו (רש"י שם)].

אחי ורעי ידוע תדעו כי גם כיום מצויים אנשים זרים למיניהם המהלכים בדרך משלהם, ועוזבים דרך אבותיהם. ועליהם נאמר (ירמיה ב, ג) "אֲתִי עֲזַבְנוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לְחַצֵּב לֶהֱמַ אֲרוֹת בְּאֵרוֹת נְשִׁבָרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם", ויש בהם כח מסויים כעין אותו הנקרא "נביא", והמה מגלים עתידות, ומשבשים את הדעות. והרבה תמימים נסחפים אחריהם, ונופלים ברשתם, ומהלכים בנתיבותם, ועושים את הטפל עיקר ועיקר טפל, ה' יצילנו משיגאות. ואם תאמר איך מגיעים אנשים אלו כביכול להשגה? כבר כתב הרמב"ן (שם פס' ג) כי אולי מפני שהנפש בהתבודדה תדבק בשכל הנבדל, ותתכוין בו, ועל ידי כן יגיע לדעת עתידות, ולכן יקרא "נביא". אבל לא מפני מעלה רוחנית שיש בו. ובספר הריקאנטי (שם) כתב על דבריו, שאין צורך להגיע לזה, כי אפשר שהאיש הזה מתנבא ברוח טומאה כנביאי אומות העולם והוברי השמים, וכו', עיי"ש.

בד"י הוה עובדא לפני כמה שנים שהייתי לומד עם יהודי יקר אשר היה חייל בעל דרגה גבוהה בצה"ל, ובתוך כדי השרות נכנס הוא לעימות עם אחד מחביריו, והלה דרך נשקו כנגדו ובא להורגו, עד כי בחסדי ה' ניחם על רעתו וחזר בו מאוולתו. אך אותו חייל כאשר ראה את המוות לנגד עיניו, אע"פ שלבסוף ניצל, קיבל בעתה וחלחלה אשר בעקבותיה אושפז בביה"ח כשלושה חודשים, ופוטרו מהצבא עם תזית של "נכה צה"ל".

לאחר הדברים האלה, נתעורר לבו לשוב אל בוראו בתשובה שלמה, ולעובדו בלבב שלם. אולם עדיין היה מושפע מאותה תקרית שעברה עליו, עד כי היה מצוי לעיתים קרובות בדכאון חריף ובהרגשות חרדה איומות, ובחוסר חשק לעבודת ה'. ואני כשהייתי נפגש עמו מידי שבוע בשבוע, הייתי לומד עמו מוסר ומעודדו, והיו דברי חכמינו ז"ל רפואה ממש לנפשו. והיה היום כאשר בא ללמוד עימי, צהלתו בפניו, ודבריו בפיו - כי בסוף שבוע שעבר זכה להפגש עם אדם אחד "צדיק גדול" אשר יש בו "ניצוץ מן הנביאים", והראה לך שאמר לו אותו "צדיק" כי יודע הוא בודאות כי המשיח לא יבוא עכשיו כי אם בעוד שלשים שנה. וה"צדיק" הזה אמר לי כי יהיה לי רפואת הנפש גמורה אם אלך לשחות וליהנות בבריכה מעורבת אנשים ונשים יחדיו, או בים מעורב והיא שתתן לי רפואה מוחלטת. ואני ששמעתי כל רעדה אחותני, ואמרתי לו אחי היקר! יודע אתה כמה אני אוהב אותך ומחפש אני את טובתך, אך ידוע תדע כי האיש הזה אשר נפגשתי עמו אין לי ספק כי הוא רשע וכופר גמור מב' טעמים: א' אם הוא מעז לומר כי המשיח יבוא רק בעוד שלשים שנה, סותר הוא את דברי רבותינו ז"ל כי עיקר מ"ג עיקרים לצפות ולחכות בכל יום שיבוא המשיח, ואין יתכן כי ה"צדיק" הזה מודיע כי שלשים שנה הקרובות אין לך מה לצפות או לייחל לביאתו. ב' הרי הוא מתיר את אשר אסרה התורה (במדבר טו, לט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ואת אשר נצטוונו (דברים כג, י) "ונשמרת מכל דבר רע". ואין לך רשע וכופר כמי משבטל דברים פשוטים וברורים שאמרה תורה, ואתה מנפנף בדעתו הכוזבת. ואין לך דברים הגורמים עצבות וחולי הנפש יותר מן הפוגם בקדושה, ואין טיפש זה מציע לך הצעה חולנית שכזו, אשר תביא עליך דכאון חרדה ועצבות כפל כללים ממה שיש לך עתה. לכן אמרתי לו, אחי! אם רצונך להרגיש שיפור בא וכוך עצמך לידים, תקום מוקדם בבוקר, תיטול ידיך כדן, תברך ברכות השחר, תניח תפילין, ותאמר ק"ש ותפילה בזמנה, ולפני יציאתך לעבודה תקבע לך עת קטן ללמוד תורה [ובפרט לימוד בספרי המוסר מפי רבותינו ז"ל אשר מפיהם אנו חיים] חוק בל יעבור, ותתפלל מנחה וערבית. וכך תעשה מידי יום ביומו, ובוהא אט אט תרפא נפשך, וכמאמר שלמה המלך ע"ה "וַיְהִי חַיִּים לְנַפְשָׁךְ וְחַן לְגִרְגֹתֶיךָ".

אותו יהודי קיבל את דברי, וקיבל על עצמו להלך באורחות יושר על פי דרך רבותינו וחכמינו גדולי התורה באמת. והנה שבוע לאחר מכן הגיע שמח וטוב לב, באומרו - עשיתי ככל אשר הוראתי, ורציתי להודיעך כי לא היה לי שבוע יפה כזה מעולם, וכך בחסדי השם יתברך המשיך לעלות במסילה העולה בית אל.

באפשרותך:
לזכות ולזכות
עוד השבוע:
בזכותך יחולקו אלפי עותקים
השותפות בהפצה לכל הישוועות (חשוב פרנסה, שלום בית, זרע קודש, הצלחה וכו')
לפרטים: 02-65-11-234 בהוראת הרבנים ניתן מספרי מעשר

כפי שהיית מזהיר? גפילין? המצוות נקיות?
פנה אלינו עוד היום - החנות לתשמישי קדושה
ספרי תורה | תפילין | מזוזות | החלפת רצועות | בדיקת
תפילין ומזוזות | ועוד
לפרטים: 052-6880790

כל השונה הלכות הלכה למעשה

המשך הלכות השבת וההודאה

א. נהרות - פסק השו"ע (שם ב') - לא על כל הנהרות מברך אלא על ארבעה נהרות הכתובים בפסוק והם גיחון, פישון, פרת וחיידקל ודוקא שיודע שלא הוסטו ממקומם הראשון מששת ימי בראשית.
חזו"ע (עמ' ת"ע) - פסק לברך כיום (וכ' מש' שם בנילוס) וכן פסק בהלכה ברורה (שם אות ד').
פסקי תשובות (שם ג') - פסק שכיום מספק לא יברך על הנהרות, והנכון לברך בלא שם ומלכות.
ב. הרואה הרים וגבעות משונים שניכרת גבורת הבורא בהם מברך "ברוך וגו' עושה מעשה בראשית", כגון הרי האלפים, הרי ההמליה, הרי האינדים.
הר חרמון - אור"צ (ח"ב פרק מ"ו - ס"ב) מברך "עושה מעשה בראשית".
הלכה ברורה (רכ"ח אות ה') - מברך.
חיי אדם (כלל ס"ב אות ג') - צריך שיהיו מפורסמים בעולם מחמת גובהם (וכ' קיצושו"ע וקצות החושן).
הרי האיפירני שבאיטליה - הלכה ברורה (שם ה') - מברך.
פסקי תשובות (רכ"ח הערה 28) - כ' שלא יברך.
מערת הנטיפים - אור"צ (ח"ב מ"ו - ס"ג) - מברך "עושה

מעשה בראשית".

הלכה ברורה (רכ"ח - ז') - לא מברך.

ג. כל ברכות הראיה אם רואה דרך חלון (האוטו) יכול

לברך (ברכי יוסף ס"ק א', חזון עובדיה עמ' תט"ז).

ד. אם רואה ע"י משקפת [שרואים בה למרחוק] -

חזו"ע (ברכות עמ' רט"ז) - פסק שיכול לברך.

הגר"ח קניבסקי (דרשו סי' רכ"ח הערה 1) - אם רואה ראיה

ברורה דוקא ע"י המשקפת אזי יכול לברך.

ה. אם רואה דרך מראה -

יחיה דעת (ח"ד ת' כ"ח) - כ' שלא נחשב ראיה ולא יברך.

הלכה ברורה (שם) - כ' שיברך בלא שם ומלכות.

ו. הרואה בשידור חי אחד מהדברים ומברכים עליהם

ברכת הראיה אינו מברך. (חזו"ע ברכות עמ' תט"ו, ברכת ח"ד רנ"ו).

ז. הרואה בתי עובדי כוכבים בישובן אומר "בית גאים

יסח ה' ויצב גבול אלמנה" (משלי ט"ו - כ"ה) (וכ' הלכה ברורה

רכ"ד אות כ"ב ובשער הציון נ"ה). (וכ' כה"ח (סי' רכ"ד אות ל"ו) **דיש לומר**

פסוק זה אף על בתייהם ולא דוקא על בתי תיפלה

שלהם.

חכמה ומוסר

ספרו הקדוש "אור לציון" של חכם בן ציון אבא שאול זלה"ה

קוב"ה אורייתא וישראל חד הוא

נוסף לזה יש לדעת דבר יותר עמוק, שאדם עוסק בתורה מתעלה ומתקשר עם הקב"ה כביכול, שהרי אין דבר בעולם שאין לו חיות מהקב"ה, ואפילו דומם, אלא יש מצב של גילוי פנים ויש מצב של הסתר פנים, אבל אם יצא החמצן מהדומם או מהצומח הם ישתנו. כ"ש הבעלי חיים והאדם שחיותו כל רגע ורגע מהקב"ה. ובמה מבטא האדם את עליונותו מהבהמה, רק ע"י חכמת התורה שבו, שכל שעוסק בה יותר, הוא מתקשר יותר עם הקב"ה כביכול. לסבר את האוזן במה שהיא יכולה לשמוע נמשיל הדבר לעניני העולם הזה. הנה יש כמה אופנים לזרימת המים לנהר, יש מעיין מטפטפים משם מים טיף אחר טיף, ומתגלגלים המים ונשפכים לנהר. יש מקום מקלח, שזורדים המים בשפיכה, דהיינו ניצוק. ויש מקום שמתאחדים ממש עם מי הנהר, עד שאי אפשר להבחין אם מים אלו מהשפיכה שנשפכים לנהר, או מהנהר עצמו. כמו במקום שהירדן נשפך לים המלח, אי אפשר להבחין עד היכן הירדן, והיכן ים המלח, עד שטועמים מן המים. ובאמת יש דוגמאות שונות בהלכות מקואות באיזה צורה נחשב שהמים מתאחדים יחד. להבדיל כך הוא גם בעבודת השי"ת.

יש אדם שמתפלל ולומד כל יום חק לישראל וכדו', גם לאדם כזה יש חיבור עם הקב"ה כביכול, אבל החיבור שלו כדמיון הטיפות. וככל שמרבה לעסוק בתורה, החיבור שלו חזק יותר. ואם במשך כל היום עוסק בתורה, ומחשבתו שקועה רק בתורה, בהליכתו ובאכילתו וכו', ואין דבר שמטריד את מחשבתו, אדם כזה מתאחד ממש עם הקב"ה כביכול, נשמתו מתאחדת עם בורא עולם, וזה דבר עצום מאוד, וכך איתא בזוה"ק פ' אחרי דף ע"ג, דתנינן ג' דרגין אינון מתקשרין דא בדא קוב"ה אורייתא וישראל. עכ"ל. מלבד זאת עצם ריבוי התורה מכפר, כדאיתא בויקרא רבא (ריש פכ"ה), רב הונה אמר אם נכשל אדם בעבירה חייב מיתה בידי שמים, אם היה למוד לקרוא דף אחד, קורא שני דפים, ואם היה למוד לשנות פרק אחד ישנה שני פרקים. עכ"ל. ויש לדקדק בדברי רב הונה, מדוע לא אמר אם היה רגיל ללמוד שעה ילמד שעתיים, למה יש צורך להרבות בכמות, אלא משמע שיש חשיבות גם לכמות הדפים, שעצם ריבוי התורה מכפר, שיהיה הרבה תורה בעולם. (ואין הפירוש שאם רגיל ללמוד דף אחד ולחזור עליו, כעת ילמד עוד דף במקום שיחזור על הדף ראשון, אלא הפירוש שאם היה רגיל ללמוד דף ולחזור עליו, יוסיף עוד דף ויחזור על שניהם).

עיסקה על 433

ר' לוי שלום.

היום, בפרספקטיבה של מספר שנים, דומני שהמצווה שעשיתי איננה בדיוק מצווה. היא אפילו עבירה. אבל מי כמוני היהודים יודע שיצר הרע הנחש הקדמוני הוא אמן התחפושות, ואין לו שום בעיה להפוך עניין שחור ואסור, לדבר מותר וראוי. זו אומנותו ואנחנו - מה לעשות - נופלים לפח המוקשים שלו. לפעמים אני חושב לעצמי, מה חסר לנו כדי שנוכל לעמוד בפני תעתועיו. אולי להתייעץ עם פוסק הלכה, אולי לשאול רב גדול שמבין בהשקפה. בדרך כלל לא כדאי לסמוך על עצמנו!!! אדם אינו רואה נגעי עצמו, וכל אורחותיו ודרכיו דומים לפניו כישרים וטהורים. אבל ללא ספק גם כאשר היצר הרע מוליך אותנו לעשות דברים אסורים, הקב"ה מגלגל את פסי הייצור של מפעלו הגדול, על מנת שתצמח מהם תועלת, ומכל מכשול ופוקה, יבט לו צמח של ישועה.

כביש 433. נסענו ארבעה בני משפחה ירושלמים, לחתונה בקרית ספר. החורף היה בעיצומו, השלג קישט בלבנוניות את פסגות ההרים, גלש אף לוואדיות וסיכן את הנהגים. המפלסות עשו עבודה נאמנה. נסענו לאט בחסות החשכה הכבדה. החזאים דיווחו על שלגים יותר מעובים בהמשך הלילה, והציעו לנהגים לבטל נסיעות לא דחופות. הדרמה ההיא של הפקק הגדול בסופת השלג שלפני חמש או שש שנים, לא משה מעיני. אנשים קפאו מקור, תינוקות הכחילו, יחידת החילוץ עבדו עד כלות הנשמה, והכל בגלל חוסר אחריות... של מי? לא חשוב, הרי הכל משמים. לא ציינתי בפניך שהנהג במכונית המשפחתית שלי, היה אחי הגדול, מדוע? כי אני, בעל הרכב, הייתי אותה עת בשלילת רשיון נהיגה, עקב הצטברות של נקודות. שלילת רשיון ליהודי שזקוק לרכב כמו אוויר לנשימה, הוא עונש ראוי לשמו, וזה בהחלט לקח שגלמד. זאת מחוץ לעובדה שמי שצובר נקודות עקב רפורטים, הוא לא בדיוק צדיק גדול על הכביש, והוא נעבעך, מסכן חייהם של צדיקים והולכי רגל. קיבלתי את הדין באהבה, אבל בעוד יומיים, א"ה, הרשיון יחזור אלי (אחרי מבחן תאוריה קליל) ושלוש על ישראל. אחי נהג בבטחה. והגענו בדיוק בשעה שבע בערב, לטקס החופה. בן הדוד הצעיר שלנו היה החתן, ומכאן שדאגנו לשמחו בריקודים במשקאות ובהרבה מחמאות. בשלב מסוים מזיעים ועייפים נטלנו ידנו, ברכנו "המוציא" והתיישבנו לסעודת המצווה. השמחה הרקיעה שחקים, ופעם אחר פעם הלכנו וחזרנו לרחבת הריקודים. בשעה אחת עשרה בלילה נכנסה שיחה

למכשיר הכשר שלי הרעש שבקע מן הרמקולים היה עצום, כך שהעדפתי לצאת החוצה ולנהל שיחה שקטה. על הקו היה הבוס שלי, שביקש ממני כמה בקשות מקצועיות דחופות, שיש לבצען מוקדם בבוקר. אחרי שנפרדנו לשלום, אחי מסמן לי שהוא רוצה לחזור ירושלימה... אמרתי "למה לא, נוסעים" התיישבנו ארבעתנו וכעבור פחות משעה, המכונית חנתה מתחת לדירת, וכל אחד פנה לדרכו. לפני שהספקתי להגיד קריאת שמע על המיטה נזכרתי... אוי... שכחתי... לברך ברכת המזון!!! מה עושים? אני עדיין שבע, והמרחק לאולם החתונות פחות משעה. אין לי מושג מדוע לא פתחתי "משנה ברורה"... יכולתי גם להרים טלפון לפוסק הלכות שהכרתי. היתה זו החלטה חפוזה שאני חוזר לקרית ספר! לברך שם אבל מי ינהג? כולם הלכו לישון. לא נעים להטריד. אחרי כמה היסוסים רזים, החלטתי לנהוג בעצמי. בזהירות, ואני להזכירך בשלילה. לא נורא המצווה תגן. שעה מאוחרת. השוטרים עייפים, אבל מצווה! הרגשתי שאני הולך לקיים מצווה חובקת עולם, חוזר למקום הסעודה. בטח ממתנה לי שם יונה מזהב, או אולי ארגז עם מטבעות כסף עתיקים ששווה הון. שוין. נהגתי בזהירות, הגעתי לאולם אחרי שכל המוזמנים הלכו וחזר ממנקים ומלצרים מותשים שבאו ונכנסו, האולם היה שמם. חיפשתי פינה וברכתי במתינות, כמונה מעות, כולי קדושה וסילודין, מרגיש כמו הצדיק הכי גדול בגלובוס. עוד פחות מ- 48 שעות הרשיון חוזר אלי. נכנסתי למכונית ופתחתי בנסיעה. הגעתי לצומת שילת ופניתי שמאלה לכיוון ירושלים. רוחות זועפות וגושי ברק היכו ברכב. לא ראיתי יונה מזהב ולא ארגז עם אוצרות, אלא ניידת משטרה שופעת פנסים כחולים מהבהבים ניצבה בצדי הכביש. ליבי החסיר פעימה. אל תשאל איך כמה ולמה, דלת הניידת נפתחה, ושטר גבה קומה יצא ממנה וסימן לי "לעצור". אדון לוי, לא סיפרתי לך שישנו סעיף מפחיד מאד הצמוד לטופס שלילת הרשיון שלי ובו כתוב שחור על גבי לבן, כי במידה והנישול ינהג בתקופת השלילה הוא ישלח אוטומטית לשבעה חודשי מאסר ללא משפט!!! רחמנא ליצלן. "רשיונות בבקשה" ביקש השטר והוסיף "פנית שמאלה ללא איתות ועקפת מכונית מצד ימין תוך עליה על קו הפרדה. מה יש לך לומר?". אשתי, שלושת ילדי, הורי שהיו בריאים, החברים לעבודה, כולם חלפו לי מול העיניים, תוך שאני עורך להם טקסי פרידה רוויי דמעות, בדרך לבית הסוהר... "אני כבר בודק במחשב את ההיסטוריה שלך וחוזר אליך" מעדכן השטר ביבושת. "איך אני יוצא מזה, אבא

שלי שבשמים?" צעקתי בלב, וקיבלתי מתנה. "אדוני השטר, אתה נראה לי יהודי מסורתי עם אמונה תמימה בקב"ה, ואני רוצה להציע לך עיסקה מעניינת". הלה זקף גבותיו. "אל תציע לי שוחד, זו עבירה חמורה... שיכולה לשלוח אותך עד בית סוהר". קבע השטר וחיך. "לא, לא חס וחלילה שוחד. אבל תרשה לי לספר לך שקיימתי עכשיו מצווה נדירה מאד מאד. ואני מוכן לתת לך חצי מן שכר המצווה כשכר לעולם הבא שלך, מעין עיסקת יששכר וזבולון וזאת בתנאי שלא תביט במחשב... זה הכל...". הבטה שלו במחשב, השמים ירחמו, היתה שולחת אותי כידוע, ל"נופש" ארוך לכלא בלי קיצורים של שליש התנהגות טובה. השטר הכניס ראשו למכונית, לא שת ליבו לגשם המטפטף ושאל, "ספר לי בבקשה על המצווה הנדירה", סיפרתי לו, והפלא ופלא הרעיון מצא חן בעיניו, "בסדר, חצי חצי. אבל בתנאי נוסף" אמר איש החוק "יש לי אחיינית קטנה שוכבת כבר חצי שנה בבית החולים חסרת הכרה. המשפחה כולה בוכה וחסרת מנוחה. אנחנו ליד מיטתה קוראים תהילים, אבל שום דבר לא השתנה. אני מוכן לא להביט במחשב, אבל אתה נראה לי יהודי ירא שמים, שמתפלל שלוש תפילות ביום, תכניס את שמה לתפילות שלך ותקרא תהילים בשבילה. אשמח לעדכן אותך אם נזכה לישועה". לחצנו ידיים, והעיסקה התבצעה. השטר רשם את מספר הפלאפון שלי, ופנה לדרכו, כשהוא מניח על כף ידי פתקה קטנה ובה שם הילדה ושם אמה ואביה. כבוד הסופר היקר, שלוש תפילות ביום! התפללתי בכל כוחי... הלכתי בדרך, בשכבי ובקומי, בעבודה, בבית, בבית הכנסת, שמה של הילדה לא מש מפני, תוך אמירת תהילים בכתב ובעל פה, למה? כי בזכותה אני לא נמצא כבוי ונוזף בין הסורגים. כמה הכרת הטוב יש לי לאותה בת ישראל חולה, שבזכותה אני מסתובב כאדם מאושר ורגוע. כעבור יומיים חזר אלי הרשיון... כעבור שבועיים באישון לילה, נכנסת שיחה. מי על הקו "שלום לך אדוני, מדבר השטר מכביש 433. אני נמצא עכשיו עם כל המשפחה ליד מיטתה של הילדה, לפני שעה היא פקחה עיניים. התחילה למלמל. ולפני כמה דקות היא הכירה אותנו בשמות. נס ופלא וזאת אחרי שהיינו כולנו כלאחר יאוש. לי אין ספק שהתפילות המיוחדות שלך הועילו. וכמו שקבענו אני שמח לבשר לך בשורות טובות, אבל ביני ובינך, אל תעבור על החוק, כי גם חוקי תעבורה הם חוקי שמירת הנפש על פי התורה! לא ככה?". בהחלט ככה...

הילולא דצדיקיא המקובל רבי יהודה פתיה זצוק"ל - כ"ז במנחם אב

תולדות חייו

רבי יהודה פתיה נולד בשנת תרי"ט, בעיר בגדד שבעיראק לרב משה ישועה פתיה. בילדותו למד בתלמוד תורה וכשסיים לימודיו שם, עבר ללמוד בישיבת "מדרש בית זליכה". התחנך אצל רבי שמעון אגסי ואצל רבינו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי". בהיותו כבן 17 הוסמך לרב ומורה הוראה על ידי רבי עבדאללה סומך. כבר בגיל צעיר נמשך בעיקר ללימוד תורת הקבלה ולכן פנה ללמוד תורה זו אצל הרב יוסף חיים - גדול המקובלים בדורו.

הרב יהודה פתיה נתפרסם במופתיו וישועותיו, נהג לעשות "תיקוני נפש" לנפטרים ודיבוקים וזאת ע"פ הקבלה, ורבים שיחרו לפתחו שיאציל עליהם מברכותיו.

בשנת תרצ"ד עלה לישראל והתיישב בירושלים עד יומו האחרון.

נפטר בכ"ז מנחם אב תש"ב ומנוחתו כבוד בהר הזיתים בחלקת חכמי בבל.

עובדות וסיפורים על רבינו

מעשה שנעלמו כל תכשיטיה של אחת מבנותיו של הרב יהודה פתיה בעל "בית לחם יהודה". בני הבית חיפשו בקדחתנות בכל חדרי הבית - ולא מצאו. לאחר שלא עלה בדעתם רעיון לאן נעלמו התכשיטים או מי גנב אותם, פנו לאביהם, שסיעה להם לפתור את התעלומה. שאל אותם רבינו מספר שאלות, ולאחר מכן קבע שהתכשיטים נגנבו ע"י עכבר! -

"עכברא דשכבי אדינרי" (סנהדרין כ"ט, ע"ב).

"אם אתם מעונינים בהשבת הגניבה" יעץ להם, "הכניסו לאותו החדר שלושה דברים: תוף, כוס ערק

ונר דולק. ברגע שתחשיכו את החדר, תתחבאו ואז תראו שיצא העכבר מחורו, ולאור הנר הדולק ישתה מהערק, וברגע שישתכר מעט יחל לתופף בתוף, ולרגל המאורע ילך להביא תכשיט אחד. ויחזור לתופף, ישתה מהמשקה, וילך להביא תכשיט נוסף. וכן יעשה על זה הדרך, עד שיביא את כל התכשיטים. וברגע שיביא את כולם, תעלו אור בחדר ותקפצו עליו בטרם יספיק לחמוק עם אחד התכשיטים, להשיבו אל חורו". בני בית קימו את דברי הצדיק, ודבריו התקיימו במלואם. התכשיטים הושבו לבת, וה"גנב" נס אל חורו כל עוד נפשו בו.

מעשה בבגדד שבעירק, עת הסבו הכל לסעודתא דצפרא דשבתא בשמחה, באחד הבתים היה שלום הבית מופר מידי שבת - היה זה בשעה שהוגש הטבית לשולחן (כידוע הוא המאכל העיקרי החמין הנאכל בסעודה השחרית של שבת קודש, ומרכיביו העיקריים הם: אורז, עוף מעורב בעגבניות ותבלינים). בכל שבת היו פורצים הויכוחים בין הבעל לאשתו, כשהבעל היה טוען: "הטבית, לא כמו של אמא שלי". אשתו נסתה לתקן ולשפר את מתכון הטבית, כפי שקיבלה מחמותה, כדי להשביע את רצון בעלה, אך ללא הועיל. כך נמשך הדבר מספר שנים. בצר לה פנתה האשה לרבי יהודה פתיה ובדמעות שליש סיפרה לו שאינה יכולה לשאת את המריבות הללו בכל שבת. הרב שלף דף וכתב עליו דבר מה. אחר כך

אחד מהמקובלים הגדולים
מרבני הארגון יערוך לך את
הפדיון נפש

למסירת שמות חייגו: 052-7190115 | 02-65-11-234

ממתין לישועה? פרנסה? זיווג?
זרע קודש? רפואה?

פדיון נפש

עפ"י הרש"ש הקדוש המפתח לכל הישועות

חינוך ילדים הרה"ג יעקב שכנזי שליט"א

מסירות נפש למען החינוך

מסירות נפש והקרבה גדולה, חייבים אנו לעשות זאת, כי בזה תלוי בהמשכות הדורות ואסור לנו לעצור את שרשרת הזהב של היהדות. ישנם מקרים שבתי הספר המחנכים לדרך טובה, אינם מצויים בקרבת מגוריו של האדם, וכדי לשלוח את בניו לשם עליו לטרוח רבות, או לשלם הוצאות הסעה וכדומה, בעוד שבקרבת ביתו נמצא בית ספר שאיננו מחנך ברוח התורה והיהדות. בודאי שההורים נמצאים אז בדילמה גדולה ואינם יודעים מה להחליט. לפעמים מחמת חוסר יכולת או חולשת אופי, נכנעים ושולחים את ילדיהם לחינוך קלוקל. לו ידעו ההורים הללו כמה הרס וחורבן הם גורמים לנפשו הטהורה של ילדם, או אז היו מתעוררים כארי להתגבר על כל הקשיים והמכשולים לבלתי תת לעיניהם שינה ולעפפיהם תנומה עד אשר ילמד בנם באותו ב"ס רחוק אמנם, אך קרוב ליהדות ולמוסר ולדרך ארץ.

לחינוך הילדים צריך לפעמים מסירות נפש. לא תמיד מתנהלים העיניינים על מי מנוחות. לא אחת עומדים ההורים במצבים קשים ובהתלבטויות לא קלות. אך כדי לעבור את כל המכשולים חייבים לפעמים לגלות גבורה ועקשנות ואף להפקיר את מה שנראה לנו יקר ביותר למען חינוך הילדים. אחד הSברים שעתידים אנו לתת עליהם דין וחשבון, הוא חינוך הבנים שלנו. שם בעולם העליון ישאלו כל אחד ואחד מה הוא עשה למען חינוך ילדיו וכתב מו"ר הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זצ"ל, בספרו "קול יהודה" על הפס' "איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי". כל אדם צריך לשאול את עצמו בעודו בעולם הזה: "איך אעלה אל אבי שבשמים, והנער - דהיינו הילד שלנו, איננו איתי". אם אדם לא חנך את בניו לדרך התורה והמצוות, אם לא הקנה לבניו את הידיעות המינימליות שכל יהודי חייב לדעת מה יענה לבורא עולם? באיזה פנים יעמוד לפניו? לכן גם כאשר חינוך הילדים דורש מאיתנו

שלום בית הרב מנחם אלפי שליט"א

זכויות והשפעות על בית ישראל

אלא לצורך אחרים, ויראה לעשות ככל אשר בכוחו לעשות" ולו רק במחשבה של רחמים ורצון כנה לעזור לאשה והיה שכרו מושלם כי פועל המון המון בעולמות עליונים להשפיע שפע רב לבית ישראל, אשריו ואשרי חלקו, שהופך להיות בין היתר מזכה הרבים בהתנהגותו הנהדרת והמאצילה, וכן אם יבקש רחמים על מי שזקוק. חושבני שכך כל יהודי חייב לחשוב ולהעריך את עצמו ואת יכולתו, כי כל אדם נולד בשביל לבנות ולהשפיע טוב לקיום העולם, ולכן ירבה האדם להתחזק במחשבות טהורות אלו ולעודדו נפשו בהם ויתרום תרומתו לקיום העולם. (מכלל הן אתה שומע לאו - צא ולמד אם יתנהג האדם להיפך לאן יוביל את עצמו ומשפחתו והעולם כולו). ה' יתברך יזכנו לעשיות טובות וחיוביות כלפי הזולת כפי שכתב הפלא יועץ: "שמח ישראל - בעושי" שעל ידי עשיות מבורכות - בזכות זה ישמח ישראל בעושי - בעשיותיו. שבת שלום ומבורך.

בהמשך למאמר קודם, נזכיר שכל השפעה של בעל על אשתו משמחה ומיישב ליבה זוכה להגברת מידת הרחמים בעולם כולו. "רצה הקב"ה לזכות את ישראל" פירושו לזכך את ישראל, לפי כך הרבה להם תורה ומצוות לקיומן בעבודה יומיומית גם בין בני הזוג, וישפיעו על הבריות, ויחזקו קיום העולם. כשיש צורך לעזרה בבית והבעל בשמחה ובחשק גדול מטיב לאשתו ולבניו ביתו - פעולה זו יוצרת השפעה חיובית, וכן שמתפלל על בניו ביתו, או מנחיל השקפה בריאה וחזקה על פי ראות חז"ל בקרב בניו ביתו, וכן מי שמשפיע פרנסה בביתו, מקשיב, מעודד, מטייל ומזדהה ומייצג דוגמא אישית בביתו, וכן על זה הדרך הרי הוא מטיב לעולם כולו. ורבות הן ההשפעות מבעל לאשתו וכן להיפך ודעו לכם יקירי, כי לשם כך נולדנו כפי שכתב רבי חיים וולוז'ין זצ"ל, וזו לשונו הטהורה: "והיה רבי רגיל להוכיחני על זאת (כוונתו להגר"א), שאינני מצטער בצערם של אחרים, כי האדם לא לצורך עצמו נברא